

[Pinholt.]

procenten. For Landkommunernes Vedkommende er Forholdet det samme. Hvad de absolute Udgifter angaar, som Kommunerne har haft, viser det sig, at den Skat, der blev udskrevet i Kommunerne i 1927—28, var 264,2 Mill. Kr., i 1928—29 249,3 Mill. Kr., i 1929—30 246,2 Mill. Kr., men i 1930—31, da vi havde haft den nuværende Regering et Aar, steg Skatteudskrivningen 11 Mill. Kr., op til 257,8 Mill. Kr. Altsaa, de to første Aar, efter at Nedskæringerne har faaet Virkning for Kommunerne, falder de kommunale Skatter med 18 Mill. Kr., og efter at vi har haft denne Regering et Aar, stiger de med 11 Millioner. Ja, den højtærede Undervisningsminister ler, han er undertiden lattermild, men det kunde jo godt være, at denne Stigning staar i Forbindelse med den stigende Arbejdsløshed, som denne Regering har haft i sit Følge denne Gang ligesom forrige. (Munterhed). Ja, det er billigt at le i Dag, men der kommer maaske en Dag, hvor det ikke er saa billigt. Det faktiske Forhold er, at i de to første Aar efter Nedskæringerne faldt de kommunale Skatter 18 Mill. Kr. (*Finansministeren* [Bramsnæs]: Hvordan var Prisniveauet?). Ja, den højtærede Minister kan jo faa Ordet senere. Prisniveauet har for øvrigt været faldende hele Tiden fra 1929—30 til 1930—31, endda stærkere faldende i det sidste Aar, men ikke des mindre stiger Udgifterne. Jeg synes i og for sig, det trænger til Opklaring. Jeg vil gerne vide, hvor det ærede Medlem har sine Oplysninger fra, og hvad Berettigelse han har til at fremsætte en efter min Mening saa splittet Udtalelse. Jeg vil i øvrigt sige, og det tror jeg heller ikke kan afkræftes, at det, der gør, at den nuværende Regering har en finansiell rimelig Stilling, er i Virkeligheden den Regulering af de offentlige Udgifter, som blev foretaget af den forrige Regering. At man fornægter det, ja, det kan jeg godt forstaa, det er politisk klogt. Og naar det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen stod heroppe som en ægte Farisæer, denne Tolder, som han ellers kaldes, stod her som en Farisæer. . .

Formanden: Det ærede Medlem maa ikke betegne et Medlem hverken som Tolder eller Farisæer.

Pinholt: Jeg skal fuldstændig rette mig efter den ærede Formands Paatale, men jeg mente ikke noget ondt med det, jeg vilde blot finde en Betegnelse, men saa maa jeg sige, at jeg tror, det vilde være klogt, om det ærede Medlem fremtidig søgte at faa

en noget bedre Basis for sine Udtalelser, end han havde ved denne Lejlighed.

Hans Nielsen: Jeg vil gerne begynde med at rette en Forespørgsel til den højtærede Statsminister. (*Christmas Møller:* Højere!) Ja, der er jo ikke saa mange i den Side af Salen, saa hvis ærede Medlemmer rykker lidt nærmere til Talerstolen, kan de nok høre. Jeg vil altsaa gerne benytte Lejligheden til at rette en Forespørgsel til den højtærede Statsminister. I de sidste Dage er der jo indløbet Meddelelse fra Reykjavik om kritiserende Udtalelser vedrørende den islandske Konge. Det er et Spørgsmaal, der i og for sig ikke vedkommer os, men da vi har fælles Konge, er vi heller ikke uinteresserede i, hvorvidt de Bebrejdelser, der er blevet rettet mod Kongen, er berettigede eller ej. I Aften har saa et herværende Blad, „Nationaltidende“, en Meddelelse om, at der har fundet Demonstrationer Sted udenfor det danske Gesandtskab i Reykjavik. Den samme Meddelelse er nu ogsaa ad anden Vej kommet her til Rigsdagen om, at der har fundet grove Demonstrationer Sted overfor det danske Gesandtskab. Jeg maa sige, at jeg for mit Vedkommende finder en saadan Meddelelse ganske uforstaaelig, og det vil være saaledes med alle dette Tings Medlemmer, at de stiller sig ganske uforstaaende overfor sligt. Hvis det viser sig at være rigtigt, maa vi finde det i allerhøjeste Grad beklageligt og sørgeligt, thi det er en Kendsgerning, at ikke alene alle Partier, men man kan jo sige, at hele det danske Folk ønsker at staa i det mest hjertelige Forhold til Island, og at ingen her i Landet ønsker paa nogen Maade at blande sig i indre islandske Stridigheder. Jeg maa derfor anmode den højtærede Statsminister om, for saa vidt det er ham muligt, at udtale sig om de Ting, jeg her har nævnt.

Jeg vil gerne udtale min Glæde over den Tale, som det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen holdt her i Eftermiddags. Naar jeg sammenholder den Tale, det ærede Medlem holdt her i Dag, med den Tale, det ærede Medlem holdt ved Finanslovens første Behandling, forekommer det mig, at Grundlaget for det Samarbejde, som er etableret mellem de to Regeringspartier, er af en usædvanlig solid Karakter. Det er en given Sag, at i et Samarbejde mellem disse to Partier maa der være en vis Forstaaelse med Hensyn til det vigtigste af alle de Spørgsmaal, som interesserer disse to Partier, nemlig Spørgsmaalet om de sociale Forhold, enten de nu vedrører Arbejderne eller de vedrører Husmændene. Det ærede Medlem Hr. Niels